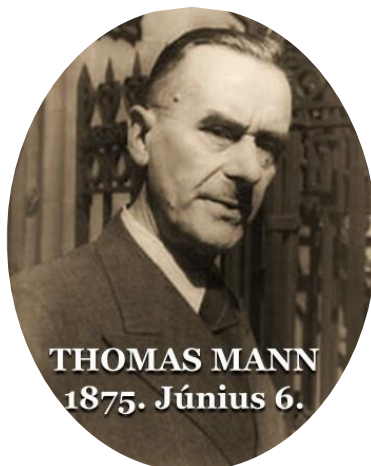

VOJTINA ÖRÖK

EZEN

a földön már csak
pontot tenni járok:
elakadt mondatok,
elmaradt találkozások
parancsa hajt,
hogy ne maradjon utánam
félbe semmi.
Fehérek közt európai lenni:
álmodom magam egy kontinensen.
Eltékozolt-kockázott javain
ki osztozik,
ha már semmije nincsen.
Mint gyermek, ki már pihenni vágyik,
vagy író, ki eljut tetralógiáig
Messze...Messze,
műhelyben álmodozva,
és égre csap,
a múltak mélységes sodra
fölbuzog:
tört márvány
fáradt mirtuszok,
ég veled Európa,
gyilkosok-öngyilkosok,
ég veled Európa, unt gátú föld.

<https://vassjudit.hu/2019/06/06/thomas-mann-2/>